

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' צו י"ח אדר ב' תשפ"ד

החברותא בטען פנימי לחברים גליון מס' 730

פנינים יקרים

צו את אהרן (ו, ב) קשר זאת הפרשה עם פרשה שלמעלה, פירשו במדרש מה כתיב למעלה מן הענין והשיב את הגזילה אשר גזל, ואם עשית כן זאת תורת העולה, מה טעם כי אני השם שונא גזל בעולה. (צדור המור)
צו את אהרן (ו, ב) מה כתיב לעיל מגיה לאשמה בה, לומר שיהיו זרזים בתורה ומצות ששגגת תלמוד עולה זדון. (בעל הטורים)

צו את אהרן (ו, ב) תימה שלא הזכיר בכל עבודות דויקרא אלא בני אהרן וכאן הזכיר אהרן, נמצא במדרש שהקפיד הקב"ה על אהרן בגין מעשה העגל ולא רצה לצוותו כלום, אמר לו משה להקב"ה רבש"ע כלום יתכן שבאר שנואה ומימי חביבין, איך שנואה הבאר שהוא האב, ולמה לא תחלוק כבוד לאהרן אחי בעד בניו מיד אמר הקב"ה אחלוק לו כבוד, ולא עוד אלא שאקדימו לבניו מיד אמר למשה צו את אהרן ואת בניו קודם אהרן ואח"כ בניו. (ראשונים)

צו את אהרן (ו, ב) פרש"י (מקורו בתו"כ) אין צו אלא לשון זירוז מיד ולדורות ע"כ, ביאור דבריו שחז"ל דקדקו מדוע לא אמר הכתוב דבר אל בני ישראל אמור להם, ותרצו שבכל מקום שאמר הכתוב לשון צו משמעותו שצוה הקב"ה למשה שיזרו מאד את המצווה בדבר המצוה או האזהרה ההיא כלומר שיזרו משה את המצווה על השקידה ועל הזהירות, עוד יש משמעות בלשון צו שיעשה בלי עכוב. (באר יצחק)

צו את אהרן (ו, ב) אר"ש ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש חסרון כים, הפירוש הוא שצריך זהירות לעשות הענין כמשפט כי אם לא עשה כמשפט צריך לעשות אחר והראשון בטל ואבד, והתורה חסה על ממונם של ישראל, נמצא לפי"ז שר"ש בא לפרש דברי הת"ק כלומר דלכן צריך כאן זירוז מכיון שיש חסרון כים. (באר יצחק - חוקני)

זאת תורת העולה (ו, ב) לומר כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה. (בעל הטורים)

זאת תורת העולה (ו, ב) פירוש זאת תורת ישראל הנקרא עולה כמש"כ מי זאת עולה (שרה"ש ג), היא העולה על מוקדה לעולם היא נשרפת על יחוד השם על המזבח כל הלילה זהו הגלות הנקרא לילה. (ר"ח פלטיאל)
היא העולה (ו, ב) נקראת כן בעבור שהיא כולה על המזבח ואין לבני אדם בו שום חלק, ולכן הוא הנכבד שבכל הקרבנות כולן, וכן מוכיח הלשון שאמר היא העולה הוסיף לומר היא העולה למעלתה וחשיבותה. (אבן עזרא)

זאת תורת העולה (ו, ב) היא מחשבה רעה שעולה על האדם להחטיאו היא העולה היא הגוברת על האדם ולכן באה התורה לתת לו עצה במה יתגבר עליה, בתורה, והיא השורפת אותה, זהו על מוקדה שהיא אש שנאמר אש דת, ובמעוט חלבו ודמו שהוא התענית זהו על המזבח על הלילה זהו עוה"ז ששולט בו היצה"ר עד הבוקר בקרו של משיח שיבער אותו הקב"ה מן העולם שנאמר והסירותי את לב האבן ולכן היתה עולה כולה כליל. (ש"ך)

אש המזבח תוקד בו (ו, ב) הכוונה הפנימי שנותנין עליו קטורת תוקד בו במזבח החיצון ומשם נוטלין אותו. (יומא לג)

והרים את הדשן (ו, ג) ולא אמר את "האפר" כי יש הבדל בין דשן לבין אפר כי כל הדברים הנשרפים בתחילה תיכף כאשר נשרפו ונתעכלו משתנים לגחלים גדולים וגסים ואז יקרא גחלים, אח"כ כאשר הגחלים נשארים באש, הגחלים הולכים ומתמעטים והדשן הולך ורב עד שנשארים גחלים קטנים ודקים ודשן רב, והוא המצב השני, ואז יקרא דשן לבד בלא גחלים כלל והוא המצב השלישי ואז יקרא אפר גם עפר. (מלבי"ם)

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

ונשימה כדי לזכות את האדם שיוכל להודות ולהלל להשי"ת על כל חסדיו וטובותיו עמו כל הימים עד שהוא שוכה להגיע להמדריגה הנשגבה של הדביקות בבורא בבחינת "מבשרי אחזה אלוה" (איוב יט, כו) כי זהו דרך הצדיקים האמיתיים אשר בהיגלות עליהם חסדי הבורא הם בושים ונכנעים ומתדבקים בבוראם, ואם ח"ו כשהם במיצר, הם מגלים את חסדי הבורא האמיתיים שהם לזככם ולהתקנים תקון שלם כדי שיוכלו להתדבק כראוי ולהינות מזיו שכינתו, וההכרה הזאת עצמה - היא דביקות והתקשרות בהבורא יתברך שמו. נמצא שתמיד אינם חסרים דבר, כי אינם מבקשים דבר אלא זאת שיוכו להתקשרות בורא ודא ביה כוליה ביה. כמ"ש "ודרשי ה' לא יחסרו כל טוב" (תהלים לד, יא).

ותדע נא כי אתם כולכם חרותים על על לוח ליבי להזכירכם לטובה בתפילותינו יחד עם החברים אצל המקומות הקדושים והשי"ת יאזין לקול שוועתנו וישלח לה מהרה רפוא"ש מן השמים בתושח"י, אכ"ר.

ברגשי כבוד ויקר, באה"ר וידידות נאמנה...

ב"ה, ירושלים ת"ו, ח' כסליו תשמ"ה.
כבוד ידידי יקירי ואהוב נפשי... מונסי נ.
אחרי מבוא דרך הברכה והשלום באה"ר וידידות נאמנה ובכבוד הראוי.

מה מאד התרגשתי למקרא מכתבך הנרגש עם דברי תפילותיך היוצאים מן הלב אודות מרת ... תחיה להקב"ה שישלח לה מהרה רפואה שלימה מן השמים רפואת הנפש ורפואת הגוף בתושח"י אכ"ר.

התפעלתי מאד מן האמונה התמימה שאתה מחזיק בה בתום לבבך ודבר זה בלבד בכוחו לעזור להציל ולפעול ישועות גדולות ונצורות הן לך לזוגתך תחיה למשפחתך והן לכלל ישראל, לכל אלה הזקוקים לישועות.

כי כל אחד מישראל באשר הוא שם שהוא מגביר התעוררותו מלמטה על ידי שהוא נאבק בנפשו עם כל הכוחות של הטבע המבקשים להסיט את האדם מדרך האמונה על ידי שהוא מכניס בלב כל מיני ספיקות ותמיהות, ה' יצילנו, ודווקא לעת כזאת הוא מחזק את אמונתו בהקב"ה שהוא כח כל הכוחות ומשפיע חיותו לכל חי בכל נשימה

ולעצם הענין, הרי סיפור המעשה הוא כנראה כך: שאת כתבת מכתב לאדם ... ובאורח פלא על פי ההשגחה העליונה הגיע אלי מכתבך כדי לעשות למען הצלת נפש מישראל.

זמן רב כבר עבר מאז שנפל לידי מכתבך זה, וכל אותו הזמן הססתי לפנות אליך כדי לא לגרום לך צער ותדהמה ועגמת נפש, אבל מאידך, אין הרגש הנפשי נותן לי מנוחה ומטריד אותי מאד, כי הרי עפ"י סיבה מן השמים הגיע המכתב לידי ולא לחינם, אלא כדי שנוכל להפגש ולטכס עצה יחד איך

ב"ה, ירושלים ת"ו, מנחם אב תשד"מ.
לכבוד...

בטח תתפלאי מאד לקבל מכתבי זה, מכתב מאדם שעדיין אינך מכירו, אף כי יתכן ששמעת עליו. אבל הקב"ה שהוא מסבב הסיבות בהשגחה עליונה פרטית ומדוקדקת, - סיבב את הסיבה שאפנה אליך בנושא שהוא מאד רציני, שהוא נוגע ממש לעצם חייד ועתידך עד לנצח נצחים, כפרט. ובתור שכזה זה נוגע לכלל ישראל כולו שאת אבר מאיבריו וחלק בלתי נפרד ממנו, וכידוע שהפרט הוא הכלל.

להנצל ממוקשי ומעקשי החיים ואיך להזהר מן המלכודת שהיצר טומן לאדם תמיד באמצעות פתיון כדי להורידו לבאר שחת.

כי באמת כל אותם הרצונות שאדם שואף אליו אפילו שהוא בבחינת "מים גנובים ימתקו" (משלי ט, יז), - הוא כל כך אפסי וחסר ערך לאחר המעשה, ולא עוד, אלא שכאב ושברון לב אין כמותו תופסים מיד את מקומו של התענוג של דמיון של רגע ואיננו. העגמימות אוכלת את כל הנפש והדאגה התמידית הופכת את החיים לנטל מכביד עד שאין יום ואין לילה והנשמה בוכה, בכי של אין סוף - בכי של דורות.

ודוד המלך ע"ה אמר: "רבות מחשבות בלב איש" פירוש, שהן רבות מחשבות שהן מתפתחות כל כך מהר עם דמיונות עד לשיגעונות ולטמטום המח. עד שבמשך הזמן נכנסים לעומק הטפשות ולהסתבכויות משונות שקשה מאד להנצל מהם, והאדם נסחב מדחי אל דחי מטה מטה עד תהום רבה של אין סוף כך הוא נטרד אין סוף במשך כל היום ובלילות - מחשבות שנכנסים למח, וכמעט שאי אפשר לצאת מזה משום שזו היא בחינת "כל באיה לא ישובו" (משלי ב, יט), ה' ירחם.

ולכן אני מציע עצה נאמנה של אדם הכואב באמת את כאבך האמתי ומבין אותך הרבה יותר משאת מבינה בעצמך את מצבך האמתי המסוכן מכל הבחינות, כדי שתוכלי להמלט מבעוד מועד מן התופת הנוראה שנקלעת בתוכה, של קלקול כל החיים שלך, שהולכת שולל ככבשה לטבח אחרי שונאו הגדול של האדם - יצרו; כדי שתוכלי להנצל מצפורני היסורים הנוראים שאת עוברת וכדי שתוכלי להתגבר על ההטרדה המתמדת הבלתי פוסקת במח המטמטם כל החושים.

לכן אני מוכן להפגש אתך ולחפש יחד את הדרך להצלת חייך ושתוכלי להכנס לדרך החיים האמתיים המקנים לך חיי נצח ועונג רוחני רב ערך שאין להם משל ודוגמא בשום תענוג מתענוגי החיים החמרניים, המכלים את האדם מנפש ועד בשר. ובטוחני כי על ידי מאבק עז ורצון אמת תצליחי להתגבר על כשלונות חייך ותזכי לחיות חיי נצח אין סופיים שהם הרבה הרבה יותר עד שאין להשוות כלל להנאות ותענוגות העולם הזה, כי עד שאת מבקשת להשביע את נפשך בזה, הרי זה גורר ומגרה יותר, כי כבר אמרו חז"ל: "מרעיבו שבע, משביעו רעב" (סוכה נב:). עד שאין לך מנוחה לא יום ולא לילה.

אם תתני את הרצון האמת להתגבר על נטיות הטבע וכשלונות החיים הרי הקב"ה יחונן אותך ויחדש לך כוחות חדשים לחזור אל דרכי האמונה לדרך האבות הקדושים אשר במסירות נפשם מצאו את הדרך להפוך את הגוף לנפש ובכך העניקו זכות קיום של כל הדורות.

אני מקוה שגם את על ידי מאבקך העז עם עצמך תִּזְכְּי את כל העולם כולו ותצאי סוף סוף מכל יסוריך וכאבייך ומכל הדמיונות שאת חיה בהם, שהם דרך של חיפוש את הדרך הקלה וההתפרקות מכל המעברים שלך. הקב"ה יראה לך את הדרך הנכונה דרך האמת ועל ידי כך תמצאי את השלווה האמתית לגוף ולנפש ותלכי לבטח בדרכך ותשלטי על כל המעברים שעברו עליך.

אני גם מקוה שמכתבי זה יביא לך נחת ושלווה אין סוף לנפשך.

ממני המבקש רחמי שמים שתצאי מחושך לאור ותהיי מאושרת כל ימי חייך, אמן.

המשך פציצים יקרים

והוציא את הדשן (ו, ד) כיצד תורמין? מי שזכה לתרום טובל ולובש בגדי הרמה ונוטל את המחתה ועולה לראש המזבח ומפנה את הגחלים וכו' ומוריד לרצפה אצל המזבח היא המצוה של כל יום וכו', אחר שירד זה שתרם, רצים אחיו הכהנים וכו', ואח"כ גורפין את הדשן במגרפות מכל צדדי המזבח וכו' מניחין הערימה גבוהה באמצע המזבח מפני שהוא נוי למזבח, כל מי שירצה מן הכהנים ממלא מן הדשן שהורידו למטה ומוציא חוץ לעיר לשפך הדשן, ומעולם לא נתעצל כהן מלהוציא את הדשן ע"כ. אמר המעתיק בוא וראה חביבות העבודה במקדש עד כדי כך ששפיכת הדשן מהוה חלק מעבודת המקדש שרצים אחריה... וד"ל.

(רמב"ם)

חלבי השלמים (ו, ה) הזכיר שלמים ולא חטאת ואשם כי רצה הכתוב לעשות המשל בשלמים בגין היותם זבחי צדק ולא מהקרבות הבאות על חטא שהלואי לא יבואו ולא יהיו. (אברבנאל)

חלבי השלמים (ו, ה) רבותינו דרשו מדכתיב השלמים לשון השלמה כלומר עליה על עולת הבוקר השלם הקרבות כולם מכאן שלא יהא דבר מאוחר לתמיד של בית הערבים. (שערי אהרן)

אש תמיד תוקד על המזבח (ו, ו) תמיד אף בשבת דהבערת עצים אף בשבת הוא, אף בטומאה שאם נטמאו הכהנים היו מבקשים בטומאה דתמיד כתיב בו וכו'. (תורת כהנים)

והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו וכו' (ו, ה) נצטוו הכהנים לאכול שירי מנחות כלומר אחר שהפרשו ממנה מה שהיו מקטירים במזבח שיאכלו הם כל השאר, כלומר מצות עשה ולא רשות. (ספר החנוך)

חלקם נתתי אותה מאשי (ו, י) אפילו חלקם לא יחמיצו ואם החמיץ לוקה כי המלך הנותן פרס לעבדיו. (שערי אהרן)

כל אשר יגע בהם יקדש (ו, יג) קדשים קלים או חולין שיגעו ויבלעו יקדש להיות כמוה אם יפסל... (זכרון)

המנחה (ו, י) המנחה שלוחה למלך המלכים שיש בה סודות גדולים וצוה להדרה בשמן ולבונה בענין שתעלה זכרונתה לרצון, וכן צוה ה' שלא תעשנה חמץ, וכן צוה שלא להקטיר על המזבח דבש, כי הדבש הוא ללקיחת תענוג והתענוגים הם סיבת יצר הרע ולהרחיקו, וזוה הטעם בעצמו צוה וכל קרבן מנחתך במלח תמלח כי מתנאי המנחה ראוי שתהי' בה טעם וריח וכו'. (צדור המור)

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל, ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעולה... (ט, א-ב) יש לדקדק מה בא ענין זה בתורה מה דהוי הוי. ונראה לי שהוא מוסר לכל אדם שיש לחוש פן יתגאה לומר מי כמוני עוסק בתורה ובעבודת ה', באה התורה להעירו שלא נמלט גם המתבודד מחטא העגל עכ"פ כדי שלא יהיה לו מקום להתגאות שהוא שורש לכל החטאים והעונות... (תולדות יעקב יוסף)

ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח (ט, ט) פרש"י שהיה אהרן בוש, דהנה עיקר הוא לאדם הבושה סימן טוב כי כל המתבייש לא במהרה הוא חוטא, ואהרן היה מתבייש מאד מגודל ההכנעה שהיה בו שתמיד היה נראה בעיניו חטאים על כל נדנוד עבירה, ומכניע עצמו ומשפיל עצמו תמיד, ובפני רבים מוכיח עצמו ועי"ז מכנים הרהורי תשובה בהשומעים... (נעם אלימלך)

וישא אהרן את ידיו אל העם (ט, ט) פירוש שתשוקת הצדיק אל העם להטיב להם, ויברכם וירד מעשות החטאת והעולה והשלמים פי' עי"ז ירד ממדרגה שמדרגת הצדיק הוא תמיד לבדוק עצמו בכל עת ורגע, ועי"ז תשוקתו להטיב היה יורד ממדרגות האלו קצת. ועי"ז גורמים קדושה ויראה לכל העם כמ"ש וירא כבוד ה' אל כל העם. (נעם אלימלך)

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050

פ.ס: 5325477 - 02 5829688

ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

